

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **E. Ž.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o zvýšení výše invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.2.2014, č.j. 675 728 0332/47091-VD,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14.2.2014, č.j. 675 728 0332/47091-VD, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25.11.2013, č.j. 675 728 0332 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ zvýšila účastnici řízení od 3.7.2013 výši invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku OSSZ Blansko ze dne 22.10.2013 účastnice řízení není již invalidní pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, ale je od 3.7.2013 invalidní pro invaliditu druhého stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. V námitkách účastnice řízení namítala nedostatečné posouzení zdravotního stavu, který podle ní na základě lékařských nálezů odpovídá invaliditě třetího stupně. ČSSZ přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám účastnice řízení a posoudila její invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 13.2.2014, který byl podán na základě dostupné zdravotní dokumentace vyplynulo, že účastnice řízení byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu byla určena ve výši 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddílu E, položce 1, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 40%, na horní hranici možného procentního rozmezí a vzhledem k dalšímu postižení zvýšena podle § 3 odst. 1 vyhlášky o 10% na celkových 50%.

Žalobou ze dne 9.6.2014 žalobkyně popsala svá onemocnění, jejich průběh, psychické zhroucení s následnými problémy, které přetrvávají. Zdravotní stav se zhoršoval pro problémy se zády, podstoupila operaci s pooperačními komplikacemi, trpí bolestmi, které se nedaří tlumit. Pracovní pokus skončil neúspěšně, zdravotní stav se zhoršuje, a proto se domnívá, že v současné době odpovídá invaliditě třetího stupně. Navrhla soudu nové přezkoušení zdravotního stavu.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že je při rozhodování vázána odborným lékařským posudkem ze dne 13.2.2014 a tam stanoveným poklesem pracovní schopnosti a k důkazu navrhla posudek PK MPSV.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 2.12.2014. Posudková komise za účasti odborného lékaře neurologa hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, doložených nálezů k žalobě, v dokumentaci k námitkovému řízení, ve zdravotní dokumentaci praktické lékařky a zdravotní dokumentace předložené v posudkové komisi při jednání a byla orientačně, objektivně vyšetřena při jednání komise odborným lékařem pro neurologii. Lékařské nálezy, které posudková komise zohlednila při posuzování zdravotního stavu žalobkyně jsou uvedeny a citovány ve vypracovaném posudku v rozsahu postačující pro posudkové zhodnocení jejího zdravotního stavu. Posudková komise čerpala i ze zapůjčené zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře, v níž se nacházely lékařské zprávy neobsažené ve zdravotní dokumentaci OSSZ. K datu napadeného rozhodnutí šlo u posuzované o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onemocnění duševní. V květnu 2006 si posuzovaná podala žádost o invalidní důchod a byla uznána částečně invalidní, při KLP v květnu 2007 byla nadále uznána částečně invalidní a KLP byla stanovena na květen 2010. V červnu 2007 posuzovaná uplatnila žádost o plný invalidní důchod a při jednání na OSSZ v září 2007 byla uznána nadále částečně invalidní. Od června 2008 pro zhoršení bolesti v zádech, trnutí končetin bylo provedeno došetřování zdravotního stavu, zjištěn výhřez ploténky a v listopadu 2008 byla doporučena neurochirurgická intervence a v témže měsíci uplatnila žádost o plný invalidní důchod a při jednání OSSZ Blansko dne 20.11.2008 byla uznána plně invalidní a KLP byla stanovena na listopad 2009. Při KLP plné invalidity v říjnu 2009 bylo vycházeno pouze ze zdravotní dokumentace a byla uznána nadále plně invalidní. KLP byla stanovena na listopad 2010. KLP třetího stupně invalidity v listopadu 2010 se uskutečnila opět bez přítomnosti posuzované, která byla uznána nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně a KLP byla stanovena na listopad 2012. Posuzovaná si stěžovala na výrazné bolesti páteře, pro které byla medikována, objektivní neurologický nálezy však nepopisoval těžké funkční postižení, jak by mělo odpovídat položce použité při hodnocení (neurologickou kontrolu z října 2010 neměla lékařka OSSZ k dispozici), a proto podle posudkové komise bylo posouzení v listopadu 2010 vstřícné až posudkově nadhodnocené. Při KLP třetího stupně invalidity v listopadu 2012 byla posuzovaná uznána invalidní pouze v prvním stupni invalidity. Jako hlavní příčina DNZS

způsobující pokles pracovní schopnosti bylo při hodnocení voleno onemocnění duševní – úzkostně fobická porucha u disponované osobnosti, středně těžká a pokles pracovní schopnosti byl hodnocen 35%. Proti rozhodnutí o snížení stupně invalidity podala námitky a v řízení o námitkách lékař LPS ČSSZ v březnu 2013 uznal invaliditu v prvním stupni a jako hlavní příčinu DNZS zvolil opět onemocnění duševní, ovšem využil možnosti navýšení podle § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb., a celkový pokles pracovní schopnosti stanovil 45%. V červenci 2013 uplatnila posuzovaná žádost o zvýšení stupně invalidity a při posouzení v říjnu 2013 byla lékařem OSSZ uznána invalidní ve druhém stupni invalidity, po podaných námitkách byl zdravotní stav posouzen lékařem LPS ČSSZ v únoru 2014 a posuzovaná byla uznána invalidní v druhém stupni invalidity, když v mezidobí nedošlo v DNZS posuzované k podstatným změnám. Neurologické vyšetření z 3.7.2013, kterým byl dán vznik druhého stupně invalidity nepopisuje významný neurologický deficit - na horních končetinách byl nález v normě, na dolních končetinách bylo zjištěno vpravo akrálně oslabení síly do dorzální flexe nohy, které bylo již v minulosti, jinak byl tonus a trofika přiměřená, posuzovaná udávala snížení citlivosti. Ani nálezy z dalších odborných kontrol nepopisují funkčně významný neurologický nález a nebyl zjištěn ani při jednání PK MPSV. Po stránce duševní je dlouhodobě přítomna úzkostně fobická porucha středně těžkého stupně. Posuzovaná je s přestávkou v péči ambulance léčby bolesti pro bolesti pohybového aparátu, opakovaně navštívila ambulanci ortopedickou, kde byla přeléčena pro aktuální zdravotní potíže, na kloubech není dokumentováno významné omezení funkce a nebylo zjištěno ani při jednání PK. Úzkostně fobická porucha způsobovala středně těžké funkční postižení, nešlo o těžké postižení, nebyla přítomna obsedantně kompulsivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče, těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkon většiny denních aktivit. Onemocnění páteře způsobovalo funkční postižení mezi lehkým a středně těžkým, nezpůsobovalo postižení těžké. Dle názoru posudkové komise došlo při posouzení lékaři RLPS OSSZ v říjnu 2013 i LPS ČSSZ v únoru 2014 k posudkovému nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce. Pokles pracovní schopnosti posudková komise hodnotila dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kap V, položka 5, písm. c) ve výši 35%, na horní hranici rozpětí. Vzhledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti posudková komise zvýšila hodnotu o 10% na celkových 45%. Rozhodující zdravotní postižení nemohlo být hodnoceno podle položky 5d, protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod tímto písmenem uvedených. Posudková komise stanovila na rozdíl od lékaře OSSZ i ČSSZ jinou kapitolu citovaného ustanovení, která lépe odpovídá zjištěnému funkčnímu stavu. Pokud by hlavní příčinou DNZS mělo být onemocnění páteře, jak hodnotili lékaři OSSZ a ČSSZ, pak by celkový pokles pracovní schopnosti byl nižší (40%), než při hodnocení použitým PK MPSV. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., a šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona a nešlo o invaliditu druhého stupně či třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Při jednání u soudu žalobkyně uvedla, že se má podrobit psychologickému vyšetření, na nějž je objednána.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru v posudku PK MPSV v Brně ze dne 2.12.2014.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – nesprávné a neúplné posouzení zdravotního stavu dosavadními

posuzujícími lékaři soud posuzoval podle posudku PK MPSV se sídlem v Brně ze dne 2.12.2014, který si vyžádal. V posudku se posudková komise velmi podrobně zabývala a hodnotila vývoj zdravotního stavu žalobkyně od podání první žádosti o invalidní důchod v květnu 2006 až do současné doby. V tomto podrobném zhodnocení nelze přehlédnout hodnocení zdravotního stavu žalobkyně při KLP v listopadu 2010, které posudková komise považuje za velmi vstřícné až posudkově nadhodnocené. Pokud se týká hodnocení zdravotního stavu posudkovými orgány po podání žádosti o zvýšení stupně invalidity v červenci 2013 a to lékaři RLPS OSSZ v říjnu 2013 a LPS ČSSZ v únoru 2014 na základě neurologického vyšetření ze dne 3.7.2013 posudková komise jednoznačně konstatuje posudkové nadhodnocení subjektivních potíží nad objektivně prokázanými poruchami funkce, neboť v uvedeném vyšetření nebyl popsán významný neurologický deficit a ani z dalších odborných kontrol není popsán funkčně významný neurologický nálezn, které nebyl zjištěn ani při jednání posudkové komise. Posudková komise proto za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila onemocnění duševní, neboť toto onemocnění lze hodnotit příznivěji z hlediska výše poklesu pracovní schopnosti, než onemocnění páteře. Duševní onemocnění hodnotila v příslušné položce na horní hranici rozpětí 35% poklesem pracovní schopnosti, který navýšila o 10% na celkových 45%, onemocnění páteře z hlediska funkčního dopadu na pracovní schopnost by i s přihlédnutím k dalším zdravotním postižením odpovídalo poklesu pracovní schopnosti ve výši 40%. Z obsahu posudku plyne, že komise měla k dispozici i lékařské nálezy z doby po vydání napadeného rozhodnutí, které v posudku uvádí a cituje a mohla tudíž sledovat vývoj zdravotního stavu žalobkyně i v době po vydání napadeného rozhodnutí, až do dne svého zasedání. Posudková komise zhodnotila zdravotní stav žalobkyně přesvědčivě, objektivně a úplně, proto soud pojal posudek jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku neumožňuje soudu rozhodnout o žalobě jinak, než ji ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. ledna 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová